

Світлій пам'яті ФЕДОРОВОЇ Ніни Федорівни

17 січня 2021 року, на 77-му році життя зупинилося серцебиття шановного вченого, педагога, кандидата педагогічних наук, наукового редактора фахових видань і наукового співробітника відділу інноваційних технологій в освіті обдарованих Інституту обдарованої дитини НАПН України, нашої колеги, Федорової Ніни Федорівни.

Людина прекрасної душі, відкритого та доброго серця. Для неї не існувало ні чужої біди, ні чужої людини, ні чужих проблем. Наче сонце своїми проміннями, вона зігривала всіх і вся. У нашій пам'яті Ніні Федорівни назавжди залишиться надійним другом, доброзичливою колегою, мудрим радником, професіоналом своєї справи.

За роки своєї плідної трудової діяльності Ніна Федорівна виховала не одне покоління, розв'язала тисячі життєвих задач та рівнянь. Сходінка за сходінкою вона підіймалася на освітянський олімп, долаючи труднощі повсякденною працею, несхильною наполегливістю та любов'ю до людей, професійно зростаючи від піонервожатої, до вчителя математики, завуча, директора школи, вчителя-новатора, вченого-дослідника, викладача, редактора педагогічних журналів...

Проте людське життя більше за кар'єру. Ніна Федорівна була чарівною дружиною, прекрасною матір'ю, ніжною, турботливою бабусею. Вона встигала прийти на допомогу всім і кожному, не чекаючи запрошень, завжди була там, де іншим некомфортно, складно або нецікаво.

Так, Ніна Федорівна ініціювала науково-методичний журнал «Освіта та розвиток обдарованої особистості» та збірники наукових праць «Навчання і виховання обдарованої дитини: теорія та практика», «Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи». Сьогодні ці видання, які

вона редагувала до останнього подиху, затребувані в психолого-педагогічній науці та практиці.

Вона завжди знаходила рішення там де, здавалося, все – глухий кут. Вона не знала глухих кутів і це дозволяло їй завжди залишатися молодістю, енергійною, сповненою сил і натхнення. З її подачі завжди запускалися і доводилися до кінця нові проекти. Однією з таких справ була аспірантура Інституту обдарованої дитини. Усі ідеї, справи та проекти, до яких доклала сил Ніна Федорівна, не перелічити. Але всі ці проекти і саме життя не мали б сенсу, якби не людяність Ніни Федорівни, її невичерпна любов до людей і праці, її доброта, чесність, людська гідність. Вона вміла дружити і віддавати себе до кінця.

Важко говорити про людину в минулому часі. Чомусь, коли з нами поруч надійна і вірна людина, ми швидко звикаємо до неї і перестаємо помічати, як не помічаємо повітря, яким дихаємо... А коли ця людина йде, раптом розумієш, що разом з нею йде щось, без чого життя стає біднішим. Нам усім ще належить усвідомити глибину втрати Людини. Але заради доброї пам'яті про Ніну Федорівну, її внесок в розвиток Інституту обдарованої дитини НАПН України, в освітянську науку і практику, варто гідно продовжувати те, у що вона вклала свою душу та життя.

Людина живе доти, допоки її пам'ятають.

Світлий спомин про Ніну Федорівну назавжди залишиться в серцях тих, хто її знав, любив, поважав, хто жив і працював поруч з нею.